

ת"פ 60760/03/22 - מדינת ישראל נגד בר אמסלם

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 60760-03-22 מדינת ישראל נ' אמסלם(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

בר אמסלם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים [נוסח חדש], תשל"ג-1973. על פי עובדות כתב האישום, ביום 19.3.22 בסמוך לשעה 20:30 התקשר הנאשם להוריו (להלן - המתלוננים), שהיו בדרכם הביתה, קילל אותם ואיים על אביו באומרו "אני מחכה לך תבוא לפה ותראה מה אני עושה, היום אני דוקר אותך, שובר לך את הבית ואני אהרוג את שניכם". המתלוננים הזעיקו משטרה ושני שוטרים הגיעו לבית המשפחה ופגשו בהם. בשלב זה התקשר הנאשם בשנית לאביו, דרש ממנו "להעיף" את המשטרה וקילל אותו. השוטרים הבחינו שהנאשם עומד בחדר מדרגות בבניין מול בית הוריו כשברשותו סכין שאורך להבה כ-15 ס"מ, סכין יפנית מתקבעת בעלת להב באורך כ-7 ס"מ, אלה מעץ וגז פלפל. כן נמצא הנאשם במעמד זה מחזיק בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 57.46 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית.

2. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון לפיו הוסכם שהמאשימה תעתור לעונש מאסר בן 12 חודשים, בעוד שההגנה תטען לעונש מאסר בן 5 חודשים בלבד.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות וטענה כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שמירה על שלמות גופם, נפשם וביטחונם של המתלוננים. כן נטען שנפגע ערך נוסף והוא שמירה על בטחון הציבור מפני נגעי הסמים. המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה שיש לקבוע מתחם אחד לכל העבירות הנע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי לנאשם הפנתה המאשימה לעברו הפלילי ולמצבו הנפשי ונטען שבהיעדר סיכויי שיקום יש

לגזור את עונשו בגדרי מתחם הענישה, תוך העדפת שיקולי הגמול וההרתעה. בהתאם להסדר הטיעון עתרה המאשימה לגזור על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם טען שמדובר בנאשם צעיר יחסית שהודה בהזדמנות הראשונה וקיבל אחריות למעשיו. נטען כי חרף עברו הפלילי יש להביא בחשבון שהרשעתו האחרונה היא בגין עבירה משנת 2018. ההגנה ציינה שבשל מצבו הנפשי הופסקו הליכים קודמים שנוהלו נגדו וביקשה להביא בחשבון את מצבו הנפשי המורכב כנסיבה המצדיקה הקלה. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה טען הסנגור כי מדובר באיום ברף נמוך של חומרה וכי החזקת הסכין הייתה בקרבת הבית ולא במרחב ציבורי. לאור כך נטען שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי לנאשם עתרה ההגנה להתחשב, כאמור, במצבו הנפשי, בעמדת המתלונן, בתקופת המעצר וביתר הנסיבות. בהתאם להסדר הטיעון ביקש הסנגור לגזור על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה צופה פני עתיד.

5. הנאשם בדברו האחרון ציין שהרקע לעבירות הוא סכסוך משפחתי-כספי בינו לבין הוריו, הדגיש שהוא מודע לחומרת מעשיו וטען שברצונו לשקם את חייו ואת יחסיו עם המשפחה. כן ציין הנאשם שברצונו להיגמל מסמים, להתרחק מחברה שולית ולסגל אורח חיים חיובי.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. כפי שצוין לעיל, בין הצדדים קיים הסדר טיעון במסגרתו הוסכם שעונשו של הנאשם ייגזר בטווח הענישה שבין 5 חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל. טרם הידרשות לשאלת סבירותו של ההסדר וקביעת העונש לאורו, אציין שביחס להסדר טיעון הכולל טווח ענישה מוסכם נקבע כי "אף אם יש הסכמה בין הצדדים לטווח ענישה, שהוא תוצאה של כוח מיקוח הצדדים, על בית המשפט לבחון את מתחם הענישה, המהווה קביעה נורמטיבית בדבר האיזון הראוי שנקבע על ידי המחוקק... ראוי כי יקבע מתחם זה בנפרד מהסכמות אלו, וזאת כדי לאפשר את בחינת הסדר הטיעון לאור העונש ההולם בנסיבות העניין" (ע"פ 6197/20 **מדינת ישראל נ' פארוק גולאני** (28.11.2021)). משכך, נדרשת התייחסות למתחם הענישה ההולם את העבירות. עם זאת אציין כבר עתה כי טווח הענישה המוסכם בין הצדדים מצוי בבירור בתוך מתחם הענישה ההולם את העבירות בנסיבות ביצוען והוא סביר על פני הדברים.

7. מעשי הנאשם פגעו **במספר ערכים מוגנים** ובהם שלווה הנפש, הביטחון האישי והאוטונומיה של הפרט. כן פגעו המעשים בשלום הציבור ובביטחונו. עצמת הפגיעה בערכים אלו אינה נמוכה וזאת בשל מהות האיום, כמות וסוג הנשק הקר שהחזיק הנאשם וכמות הסם (בעניין הפגיעה בערכים המוגנים חרף העובדה שמדובר בסם מסוג קנבוס, ראו: ע"פ 6299/20 **שחר חן נ' מדינת ישראל** (4.2.2021)).

8. ביחס **לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות** דומה שמדובר בהתפרצות ספונטנית שלא קדם לה תכנון. עם זאת, האיום בו נקט הנאשם חמור והעובדה שזמן קצר לאחר מכן נמצא סמוך לבית הוריו, כשברשותו סכין מטבח, סכין יפנית, אלה מעץ וגז פלפל, מוסיפה חומרה יתרה לאירוע כולו. בעניין זה ראיתי להדגיש שחרף סמיכות הזמנים והמקום

שבין האיום (ותוכנו) לבין החזקת הסכינים והאלה, אין ללמוד מכך על תכנון או כוונה לעשות בהם שימוש פוגעני כלפי ההורים, שהרי לו כך היו פני הדברים, הייתה מיוחסת לנאשם עבירת ניסיון כלשהי. משלא יוחסה לו עבירה כאמור (בשל כך שלא נמצאו ראיות ליסוד נפשי כאמור), יש להיזהר מפני החמרת יתר עקב השלמה רעיונית של הקשר בין העבירות השונות. כמו כן, אין להתעלם ממצבו הנפשי של הנאשם ומהעובדה שהליך קודם הופסק בשל מחלת נפש ממנה הוא סובל. על אף שבהליך זה לא הוגשו מסמכים בנושא, דומה שנכון להביא בחשבון גם נתון זה לצורך בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. אכן, הנאשם נושא באחריות פלילית למעשיו, ולא נטען אחרת, אך דעתי היא שיש לראות במצבו הנפשי כנתון רלוונטי לצורך קביעת המתחם (סעיף 40ט(6)+(7) לחוק העונשין; רע"פ 6640/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.2014); ע"פ 1727/14 **מימון נ' מדינת ישראל** (6.1.2015); ע"פ 1865/14 **יצחק רוזנצוויג נ' מדינת ישראל** (4.1.2016)).

9. **מדיניות הענישה הנוהגת-** מעין בפסיקה במקרים דומים ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים, והכל תלוי בנסיבות העבירה ובנסיבותיו של הנאשם. אפרט להלן מספר דוגמאות לעונשים שהוטלו בנושאים השונים הנכללים בגדרי העבירות בהן הורשע הנאשם (איומים; החזקת סכין; והחזקת סם שלא לשימוש עצמי). כך למשל ראו: רע"פ 3210/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, חלף מאסר בפועל שהוטל עליו בבית משפט השלום; רע"פ 322/15 **חן ג'אנח נ' מדינת ישראל** (22.1.2015), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשני כתבי אישום בעבירות החזקת סכין והחזקת סמים שלא לשימוש עצמי ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל, והפעלת מאסר מותנה, כך שסה"כ הוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. לחובתו היה עבר פלילי מכביד והוא ריצה בעברו מאסרים בפועל. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש; ע"פ 42817-06-17 **קדמאני נ' מדינת ישראל** (25.9.2017), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות היזק לרכוש ואיומים כלפי אמו ואחותו. הנאשם איים כי ישרוף את בני הבית תוך שהוא מתעסק במצית, בהמשך איים על אמו כשהוא אוחז בסכין ושבר מספר צלחות במטבח. בית משפט השלום גזר עליו 3 שנות מאסר, ערעורו התקבל ועונשו הוקל ל-20 חודשי מאסר בפועל. ביחס למתחם העונש נקבע כי "הרף הנמוך של המתחם אינו יכול להיות שנה וחצי מאסר אלא מאסר בעבודות שירות, או מאסר בפועל של חודשים ספורים, והחלק העליון של המתחם הוא 24 חודשי מאסר בפועל"; עפ"ג 59103-08-21 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (2.9.2021), בו התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשו של נאשם שהורשע באיומים על אחותו ואביו, כשהוא אוחז בידו בסכין, ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל, חלף 3 חודשי מאסר שגזר בית משפט השלום. אף ביחס למתחם הענישה קבעה ערכאת הערעור כי "לא היה מקום לקבוע מתחם שהרף התחתון שלו הוא מאסר על תנאי. נתוני האירוע חייבו לטעמי קביעת מתחם שהרף התחתון שלו - בנתונים אלה - מספר חודשי מאסר"; ת"פ 2925-05-17 **מדינת ישראל נ' עמאשה** (19.7.2017), בו נידון נאשם שאיים על אביו ונגזרו עליו חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. במקרה זה ניתן משקל לעדות האב המתלונן שביקש להקל עם בנו, וכן לנתונים אישיים ולצורך בטיפול; ת"פ 839-02-18 **מדינת ישראל נ' ברבי** (17.2.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים והחזקת סכין, ונידון לחמישה חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה ועונשים נלווים (כך שסה"כ הוטלו עליו שישה חודשי מאסר בפועל). הנאשם רכב על אופניים חשמליים כשברשותו סכין מתקפלת, פגש במתלונן ברחוב ואיים עליו ברצח וזאת על רקע חוב כספי. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשים מאסר; ת"פ 20685-11-16 **מדינת ישראל נ' לאופר** (24.6.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהחזיק בדירתו מעל ל-250 גרם של קנבוס, ומשקל אלקטרוני והורשע בעבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים. הנאשם נידון לשלושה חודשי מאסר בפועל, והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; ת"פ 1071-04-20 **מדינת ישראל נ' שמעוני**

(30.5.2021), בו נידון עניינו של נאשם נעדר עבר פלילי שהחזיק ברכבו מעל ל-60 גרם קנבוס והורשע בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם נידון למאסר מותנה, צו של"צ ופסילה על תנאי.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את מכלול העבירות מושא עניינו, בנסיבות ביצוען, נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. כאמור, טווח הענישה המוסכם בין הצדדים מצוי בגדרי מתחם הענישה שנקבע ומשכך בכוונתי לכבד את הסדר הטיעון. נותר אפוא לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי הטווח המוסכם. אציין כבר עתה שלא הובאו בפני נתונים כלשהם מהם ניתן להסיק מסקנה בדבר סיכויי שיקום ואף לא התבקש תסקיר. משכך, לא אביא בחשבון שיקולי שיקום ואף ההגנה לא ביקשה לעשות כן.

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית (כבן 25) ואת הודאתו בהזדמנות הראשונה (ימים ספורים לאחר הגשת כתב האישום), שהביאה לא רק לחיסכון בזמן שיפוטי אלא אף חסכה את עדות המתלוננים. כן ראיתי בהודאה זו כביטוי של חרטה וקבלת אחריות ואפנה בעניין זה לדברים שנשא הנאשם בשלב הטיעונים לעונש שביטאו רצון ברור בשינוי. הבאתי עוד בחשבון את מצבו הנפשי והגם שלא הוגשו מסמכים בעניין זה, ראיתי להביא בחשבון במניין השיקולים עובדה זו (סעיף 40א(8) לחוק העונשין) ואפנה לכך שבהליך קודם (בשנת 2019) הופסקו ההליכים והוצא צו אשפוז. נתתי דעתי גם לפגיעה שתגרם לנאשם (ודומה שאף לבני משפחתו) בשל תקופת המאסר שתוטל עליו. מנגד, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי המכביד מאוד, חרף הגיל הצעיר, הכולל מספר הרשעות בעבירות דומות של החזקת סכין וכן מכך שנשא בעבר מספר מאסרים בפועל. לנתון זה משקל ממשי בקביעת העונש.

13. טרם סיום אציין שלאור העובדה שהנאשם סובל מהתמכרות לסמים, נכון יעשה אם ינצל את תקופת מאסרו לצורך השתלבות בהליך טיפולי בו יתמיד גם לאחר שחרורו מהמאסר. הנאשם הצהיר על רצונו לשמור על ניקיון מסמים ולשקם את חייו. יש לברך על כך ולקוות שיפעל לשם כך ואף יתמיד בדרך זו.

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **8 חודשי מאסר בפועל**, החל מיום מעצרו - 19.3.22.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו אחת או יותר מעבירות בהן הורשע.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט' ניסן תשפ"ב, 10 אפריל 2022, במעמד הצדדים.